

۲۰۱۷/۰۱/۲۶

آصف بهاند

لاروركي لارويان

شپږ ويستمه برخه

تصويري فرهنگي فعاليتونه

د آريانا فلم هنري مؤسسه:

د آريانا فلم هنري مؤسسه د تکره ډايرکتر انجنير لطيف احمدي په نوښت او د تلویزيون د تکره نطق احمد شاه شهاب په مالي او تخنیکي مرسته په ماسکو کې جوړه شوه. د دې هنري مؤسسې لومړنی کار یو هنري فلم و، چې «مها جرت شیرین گل و شیر آقا» نومیده. شیرین گل او شیر آقا هغه هنري فلم دی، چې د انجنیر لطیف احمدي په ډايرکت او لارښوونه جوړ شوی دی او د لارورکو لارويانو د سرگردانه ژوند یوه ترخه برخه په کې انځور شوی ده. په دې فلم کې ښودل کېږي چې د نا امله سیاسي رهبرانو د نا پوهی او د توپکیانو د جهالت دروند پيټی څنگه د عامو خلکو پر اوږو بار دی او څنگه تر دې درانه پيټی لاندې د مهاجرت د ترخه ژوند ترخې شیبې په څومره مجبوریتونو په پرديو وطنو کې تیروي. دغه راز د یادوني وړ ده چې سعید ورکزي هم په ماسکو کې د ځینو هنرمندانو سندري د ویديو کلپ په بڼه جوړي کړي دي. لکه د جواد غازي یار سندري.

د سیواستوپول په هوټل کې د افغانانو له پاره تلویزيوني خپروني:

دا تلویزيوني خپروني په پیل کې نه د کوم فرهنگي فعالیت، بلکې په سیواستوپول کې په کار لگیا افغانانو د خوشحالتیا او مصروفیت په موخه پیل شوې. په پیل کې د تلویزيوني نشراتو مشري د نذیر په نامه یوه افغان ته ور په غاړه وه. له بده مرغه چې نوم وړي افغان په دې برخه کې یا هیڅ تجربه نه درلوده او که یې درلوده هم ډیره لږه به وه چې په مؤثریت یې څوک نه دي پوه شوي. د تلویزيون په نشراتو کې کوم معلوماتي او روزنیز پروگرام ځای نه درلود، یوازې سندري، فلمونه او گډا گانې به خپریډي. له مازې چې د گډا کوم کست به په لاس ورغی، دوی به خپراوه، په دې پسي نه گرځیدل چې دا گډا د چا ده او کست چیرې د څه له پاره پک شوی دی. یو وار داسې هم واوریدل شول چې د دې گډا گانوله خپریدونه چا شکایت کړی و. له بناغلي نذیر څخه وروسته، بناغلي سعید ورکزي ته د دې تلویزيون مشري ور وسپارل شوه. سعید ورکزي د افغانستان یو پیژندل شوی فرهنگي څیره ده چې په ځانگړي ډول د سینما او تلویزيون په برخه کې خورا اوږدې او ښې تجربې هم لري. د ده په راتگ سره نوم وړی تلویزيون د افغان تلویزيون په نامه ونومول شو او په خپرونو کې یې د قدر وړ بدلونونه راوستل شول.

غږیز فرهنگي فعاليتونه:

د غږیزو فرهنگي فعاليتونو په برخه کې د امان اشکریز او سعید ورکزي نومونه د یادوني وړ دي. دوی دواړو د افغانستان د موسیقي، تمثیلي ټوټو او افغانی فلمونو د تکثیر او شایع کولو په برخه کې د قدر وړ خدمتونه کړي دي. دوی له دې لارې هم خپل تجارت پر مخ بیوه او هم یې د افغانستان د فرهنگ په ځلولو او رواجولو کې لوی رول لوباوه. بناغلي امان اشکریز د نورو فرهنگي فعاليتونو تر څنگ، د مرزا قلم د تمثیلي پارچو سلسله هم ژوندي او جاري وساتله او د مرزا قلم د سلسلې لس ډیرې جالبې، خوندورې او روزونکې برخې یې ثبت او د بي بي سي راديو له لارې یې د خپلو هیواد والو تر غورونو پورې ورسولي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

د افغانستان ژورنالستانو ټولنه:

د افغانستان د ژورنالستانو ټولني د مؤسسينو شورا لس غړي درلودل، چې په خپله لومړنۍ غونډه کې يې د افغانستان د ژورنالستانو ټولني اساسنامه تصويب کړه او دا يې وپتيله چې ياده ټولنه به ناپييلي وي. د دې ټولني د رسمي جوړېدو نيټه ما ته نه ده مالومه؛ خو د وحدت جريدې د ۱۳۷۵ هجري شمسي کال د سنبلې په پنځه ويشتمه (د ۱۹۹۶ کال د سپټمبر ۱۵) گڼه کې د افغانستان د ژورنالستانو ټولني د جوړېدو خبر خپور شوی دی. د مؤسسينو شورا له خپل منځه محمد موسی اکرمي د رييس، محمد عالم دانشور د فرهنگي مرستيال، نذيراحمد د مسؤل سکرتر او شفيع الله کارورز د نشراتو د مسؤل په توگه وټاکل. د وحدت جريدې د يادې گڼې په حواله، د دې ټولني اساسنامه د روسيې په عدليې وزارت کې ثبت او راجستر شوي چې د هغې پر بنا ټولنه خپل فعاليت ته دوام ورکوي.

په ماسکو کې د افغان ميرمنو ټولنه:

په افغانستان کې د ټوپکي زورواکۍ له راتگ سره سم، د عادي ژوند او فعاليت دايره داسې تنگه شوه چې نور نو په کې اوسيدل اصلاً نا ممکن و. د ټوپکي زورواکۍ د سره اور له دايرې نه د وتلو سل گونو زرو افغانانو په ډله کې په زرگونو افغان ميرمني او پيغلي ماسکو کې مهاجري شوي دي. د دې ميرمنو او پيغلو اکثريت د لوړو زدکړو خاوندانې او روڼ اندې دي، چې په افغانستان کې يې د ډاکترانو، بنوونکو، هنرمندانو، ژورنالستانو په صفت کار کړی دی. دوی اوس دې ته اړوتلي دي چې په کورونو کې کيني؛ خو دوی د ځان د مصروف ساتلو، د افغان کړيدلو ميرمنو د غږ د اوچتولو او په ژوند کې يې د يو مثبت بدلون په خاطر د افغان ميرمنو ټولنه جوړه کړه. د افغان ميرمنو ټولنه د ۱۹۹۶ م کال تر جولای پورې درې سوه غړي درلودې. د دې ټولني مرکز په ماسکو کې د افغان مهاجرو ماشومانو په بنوونځي کې و. افغان ميرمني کله، کله د خپل هيواد د ملي او تاريخي ورځو په مناسبت سره ټوليدې او دا ورځې يې لمانځلي. دې ټولني دوي برخي درلودې:

- ۱ - د زدکړو برخه،
- ۲ - د عملي کارونو برخه.

په ماسکو کې د افغان مهاجرو کوچنيانو له پاره بنوونځي:

سره له دې چې په ماسکو کې افغانان په سياسي خلا او بي سرنوشتۍ او په کړاو کې ژوند کاوه، خو بيا هم ډيرې افغانان د خپلو کوچنيانو د زدکړو په فکر کې وو. زما د معلوماتو له مخې په ماسکو کې د افغانانو په نوښت د افغان مهاجرو کوچنيانو له پاره پنځه بنوونځي جوړ شوي وو، چې نومونه يې په دې ډول دي:

۱- د کوزمينکي بنوونځي:

دا بنوونځي د ماسکو ښار په منځ کې موقعيت درلود. د کوزمينکي په نامه ځکه يادېده چې د کوزمينکي د ميټرو په سيمه کې پروت و. د کوزمينکي د بنوونځي پروگرام د ملگرو ملتونو د مهاجرينو د ادارې له خوا تنظيم او د اکليبر د خيريه مؤسسې له خوا عملي کيده.

۲ - د زيلیوني گراد د کمپ بنوونځي:

دا بنوونځي د افغانانو په مټ او د اکليبر د خيريه مؤسسې په مرسته، د ماسکو په ولايتي سيمه د زيلیوني گراد په ښارگوټي کې د افغان مهاجرينو په لاگر(کمپ) کې جوړ شوی و.

۳- د ويربيلکي د کمپ بنوونځي:

دا بنوونځي هم د افغانانو په نوښت او د اکليبر د خيريه مؤسسې په مالي مرسته د ماسکو د ولايت په ويربيلکي سيمه کې، د افغان مهاجرينو په کمپ کې جوړ شوی و.

۴- د ميتيشي بنوونځي:

د پاڼو شميره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دلپکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

دا بنوونځی د میتیسه په سیمه کې جوړ شوی و چې د اکلیر د خبریه مؤسسي له خوا تمویلیده.

۵- ماما (مکتب ابتدایي مهاجرین افغان):

دا یو شخصي بنوونځی و چې د بناغلي سيد اعظم اخگر له خوا د ۱۹۹۶ م کال په اکتوبر کې تأسیس شوی و. په لومړي سر کې دې مکتب د افغانانو په تجارتي مرکز سیواستوپول هوټل کې فعالیت درلود، خو وروسته د ځای د کرایې د لوړوالي په وجه بل ځای ته کډه شو. دې بنوونځي د فیس په بدل کې افغان کوچنیانو ته تدریس کاوه.

کودکستان امید:

په دې وړکتون کې د افغانانو هغه ماشومان منل کیدل چې له ۵ تر ۱۲ کالو عمر یې درلود. دا وړکتون هم د اکلیر د خبریه موسسي له خوا تمویلیده.

د بنوونځیوو په برخه کې د دې خبرې یادول هم ډیر ضروري دي چې دا کاملاً سمه ده چې اکثریت افغانانو د خپلو کوچنیان له زده کړو سره مینه درلوده؛ خو له بده مرغه چې په یادو بنوونځیو کې تدریس دومره مثبت پایله نه درلوده. دلایل یې هم ښکاره وو. زما د سترگو د لیدلي حال او تجربې له مخې په پردي چاپیریال کې په مورنۍ ژبه تدریس یا د مورنۍ ژبې زدکړه، دومره موثره وي، په تیره په داسې چاپیریال کې چې هر څه یې زموږ له کلچر، کړو وړو او ژبې سره په توپیر کې دي.

په یادو بنوونځیو کې افغان کوچنیان په اونۍ کې یوازې د څو ټاکلو درسي ساعتونو له پاره د تدریس په خاطر حاضریدل، نور ټول وخت به یې یا په بله ژبه په بل بنوونځي کې تیراوه او یا به یې د مزدورۍ په جریان کې د پردي کلتور او پردي ژبې تر کلک یرغل لاندې وخت تیراوه.

د شپږ ویشتمې برخې پای

د پاڼو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ